

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Assertiones Philosophicæ Fusius Deductæ Philosophiæ
Peripateticæ communioris Epitomen exhibentes**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1681

xiii. In actu vitali internationali creato in veniuntur hæc duo, actio & terminus realiter distincta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71607)

plicet easdem non procedere ab his principiis
 intrinsicis (hæc enim numero actio tran-
 scendentaliter respicit hoc numero principium)
 ratione tamen terminorum, qui iidem
 numero vel specie possunt procedere à princi-
 pio extrinseco, absque eo, quod fiat quic-
 quam contra eorum exigentiam, non sunt
 immanentes, adeoque nec vitales, ne præsup-
 positivè quidem. Idem dic de aggeneratio-
 ne ignis, imò & de generatione viventis qua
 tali, etsi elaboratio seminis, & quandoque
 ejusdem subministratio, sit vitalis. Et hinc
 patet, quid sit vita radicalis & substantialis,
 nimirum principium & potentia talium ope-
 rationum elicitiva.

XIII. In actu creato, vitali, intentionali
 (de actu enim non intentionali, V.G. nu-
 tritione, id omninò manifestum est) inve-
 niuntur hæc duo realiter distincta, actio ad
 prædicamentum actionis, & terminus perti-
 nens ad prædicamentum qualitatis, adeoque
 non est mera tendentia seu via sine termino,
 merum fieri sine aliquo facto; talis enim via,
 tale fieri implicat, imò ne quidem concipi
 potest. Hinc dum Arist. de his actibus tra-
 ctans docet, esse actiones, quarum nullum
 aliud

aliud opus est præter ipsam actionem; vult
 nullum esse opus earum ab iis pereuntibus
 relictum, quale producitur ab actionibus
 transeuntibus, postquæ illas relinquuntur,
 V. G. post ædificationem ædificium. Et
 dum D. Thom. dicitur hæc habere: *intelli-*
gere importat solam habitudinem intelligentiæ
ad rem intellectam, in qua nulla ratio origi-
nis importatur, vult nullam importari ratio-
nem originis inter intellectionem & rem
intellectam, non verò inter actionem &
terminum constantiam intellectionem, ut pa-
teret ex eo, quod addit: dicere importat prin-
cipaliter habitudinem ad verbum conceptum
(ubi agnoscit dicere ab ipso verbo disti-
ctum, saltem in creatis) & verbo mediante
dicit habitudinem ad rem intellectam. De-
niquæ, dum uterquæ dicit, beatitudinem
consistere in actione, & non in qualitate,
volunt, eam non consistere in qualitate aliqua
mortua, & non negant, eam consistere in
operatione vitali & in consequente eam qua-
litate vitali. Nequæ est merus terminus se-
ipso determinatus ad dependendum à tali
principio, adeoquæ non egens mediâ actione
à se distincta, adeoquæ modus; intellectio-
 snim,

enim, vel potius terminus intellectio-
nis, qui nunc dependet à solo intellectu, idem potest
dependere ab intellectu & habitu simul, &
vice versa: idem volitionis terminus, qui
nunc dependet à voluntate & habitu super-
naturali, potest elici à voluntate & auxilio
Dei transeunte, supplente defectum habitus.
Cui non obstat, quòd ad hoc, ut visio, intel-
lectio, odium &c. aliquè denominet videntē
intelligentem, essentialiter exigat & debeat
procedere ab eodem, inque eo recipi, &
consequenter indifferentes non sint, ut ab
hoc vel alio principio procedant; spectati
enim hi actus inadæquatè secundum ter-
minum, sunt adhuc indifferentes, ut ab
hoc principio intrinseco solo, vel simul ab
alio, V. G. habitu, per hanc vel per illam
actionem dependeant, adeoque ad hoc
per hanc numero actionem debent de-
terminari. Et sic vita formalis inadæquatè
spectata, nempe secundum actionem (quod
omnibus actionibus commune est) essen-
tialiter dependet ab hoc numero princi-
pio, spectata secundum terminum, de-
pendet ab aliquo indeterminatè princi-
pio vitali; potestque idem dependere à

diversis principiis, imò & à principio extrinsecò non vitali, quod tamen est contra ejus exigentiam, & in quo casu non denominabit principium suum vitaliter operans.

XIV. Est autem tam actio, quàm terminus de essentia actus intentionalis, tam materialis, quàm spiritualis, præcipuè intellectio. In eo enim formaliter consistit intellectio (idem aliis facile applicari poterit) vi cujus redditur quis formaliter intelligens seu intuens prædicata objecti, sed talis non est sola actio præcisa à termino seu verbo mentis, aliàs foret ipsa imago formalis objecti, adeoque frustraneus foret terminus; & quomodo in actione per possibile vel impossibile separata à termino relucere possunt objecti prædicata? E contra autem, licet solus terminus seu species expressa sit formalis imago objecti, sola tamen non est cognitio, utpote quæ est vita actualis, adeoque præter hanc imaginem dicit ejus expressionem, sicut scriptio præter characteres dicit eorum formationem, denominatquè vivens vivere in actu secundo, seu vitaliter operari, movere se ab intrinsecò, tendere in objectum, egredi vel rapi extra se, uno verbo, dicit formaliter &